

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Sophus Claussens Lyrik Bd. 8: Lyrikoversættelser

Citation: Claussen, Sophus: "Sophus Claussens Lyrik Bd. 8: Lyrikoversættelser", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 8: Lyrikoversættelser*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 184. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen10val-shoot-idm139718456638400/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 8: Lyrikoversættelser

on l'aurait le moins cherchée. Ses descriptions d'une charogne de cheval ou d'une femme assassinée ne m'effrayaient pas: elles me paraissaient des pastorales d'une riche idyllique. Derimod benægtes et direkte afhængighedsforhold til B.: han kan nemlig slet ikke efterlignes.

I Lø ses det, hvorledes synet på B. er blevet udviklet (p. 143-150). Han er ganske vist stadig dén, der *hykler sig tilrette i Idyller af Fornedrelse* (148), men samtidigt også *Opløsnings- og Afslutningstegnet* (150). Om SC og Baudelaire i øvrigt, se E&H 24-27 (Th. Bjørnvigs indl.)

Charles Baudelaire: Altanen

M NkS 2172, 2°, II, 1 (udk. samt udat., usign., rettet renskr., bl.)

Tilskueren, 1892, 80-81, Se note til foregående digt

K Originalens titel: *Le Balcon*, B.: *CŒuvres complètes* par Claude Pichois bd. I (1975) p. 36

Charles Baudelaire: Bøn

M Udk., bl., jan. 1889, i familiens eje

V Under oversættelsen er skrevet følgende betragtning: (*Thi det var Ulykken ved det gamle Paradis, at Kundskabens Træ var forbudt, at Lykken krævede Tro paa noget udenfor og faldt sammen ved Kundskaben til det, som er virkeligt. Det nye Paradis kan kun bygges, naar vi har fundet den fælles Formel for Kundskab (Viden) og Lykke (Tro) – det brede Grundlag, der omfatter Baudelaires Pestsmitte og dog Livets Sundhed (Livets Træ) – da Mennesket véd, at Synden ligger for Døren, og det dog ikke er et Mundsvejr af en pjanket Deklamator disse Ord: „Men du skal herske over den!“ [1. Mos. 1,28]. Naar Lysbringeren [se note DV IV 210], Mefisto, den alt indtrængende, uborttielige Sandhedens Aand en Dag bygger en ny Verden, som henter Luning og Skygge fra Kundskabens Træ, var det vel værd at være hos ham. (Dette er*